

LESSON 29-2

ANGULIMALA — THE BANDIT

Now the same day early in the morning the Buddha looked round the world to find out whether or not there was anybody whom He could help. He saw that Angulimala had determined to kill his own mother because he was fed up of killing and wanted to become a decent man once again. "I must save him, his mother and other people," thought the Buddha and taking His begging bowl went towards the jungle where Angulimala's mother had gone alone before Him. Overtaking her the Buddha went along the path.

The villagers seeing him said, 'Monk, don't go that way. Monk, don't go. There is a murderer in this jungle. His name is Angulimala. He has killed hundreds of people. He is cruel, wicked, unkind and may kill even you. He has no respect for anybody. So many people have already left their homes in this village and even we are leaving our homes today. He may come to this village even today. Please, if you want to live don't go there. Return home immediately'" Three times they advised Him in this way and asked Him to return. But the Buddha continued, thanking them for their kind advice.

Now Angulimala's mother entered the jungle. Angulimala saw her coming and thought, "Ah! Poor lady! She comes alone. I pity her but it cannot be helped. I must keep my word. I must kill her." So he took the sword and ran towards her. All of a sudden the Buddha appeared between Angulimala and his mother.

သင်ခန်းစာ (၂၉) - ၂

အင်္ဂုလိမာလ -လူသတ်သမား

ထိုနေ့နံနက်စောစော အချိန်မှာဘဲ မြတ်စွာဘုရားသည် လောကတစ်ခွင်ကို ဉာဏ်တော်ဖြင့် ကယ်ဆယ်ထိုက်သော သတ္တဝါများကို ဖြန့်ကြည့်တော်မူ၏။ များစွာသော လူသတ်မှုများကို အလွန် စိတ်ကုန်ပြီး၊ အားလုံးပြီးမြောက်လျှင် ကောင်းမွန်သောဘဝကို မျှော်မှန်းပြီး အမေကိုပါ သတ်ရန်ဆုံး ဖြတ်ထားသော အင်္ဂုလိမာလကို မြတ်စွာဘုရား မြင်တော်မူလေသည်။ အင်္ဂုလိမာလကို ချွတ်တော်မူရန် သူ့မိခင်နှင့်အများသတ္တဝါတို့ အသက်ကို ကယ်ဆယ်ရန် မြတ်စွာ ဘုရားသည် သပိတ်ကိုယူကာ မိခင်သွားရာလမ်းအတိုင်း တောထဲသို့ ထွက်တော်မူခဲ့၏။ မိခင်ကိုမှီပြီး နောက် အင်္ဂုလိမာလဆီသို့ ဆက်လက် ကြွတော်မူခဲ့လေသည်။

ရွာသူရွာသားများက မြတ်စွာဘုရားကို မြင်သော် အရှင်ရဟန်း ထိုတောထဲသို့ သွားတော်မမူပါနှင့်။ အလွန်ဆိုးသွမ်းပြီး အကြင်နာတရား ကင်းမဲ့သော အင်္ဂုလိမာလ လူသတ်သမားရှိပါ၏။ သင့်ကို မြင်လျှင် သူသတ်လိမ့်မည်။ ရာပေါင်းများစွာသောလူများကို သူသတ်ပြီးသဖြင့် ဘယ်သူ့ကိုမျှ မကြောက်ပေ။ ဤရွာက လူများစွာသည် သူ့ရန်က လွတ်အောင် ထွက်ပြေးကြကုန်ပြီ။ ယနေ့လဲ သူဒီရွာကို လာနိုင်သဖြင့် အိမ်များ စွန့်ခွါကာ ထွက်ပြေးကြကုန်ပြီ။ သင်အသက်မသေလိုပါက ဆက်မသွားပါနှင့်၊ အိမ်ပြန်ပါတော့ ဟု သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် မြတ်စွာဘုရားအား သတိပေး တိုက်တွန်းလေ၏။ ဒါပေမယ့် မြတ်စွာဘုရားက ရွာသားများကို ကျေးဇူးတင်စကားပြောပြီး ဆက်လက်ထွက်ခွါတော်မူခဲ့လေသည်။

အင်္ဂုလိမာလ၏ မိခင် တောထဲသို့ ဝင်လာချိန်တွင် အင်္ဂုလိမာလတွေ့ကာ ဤသို့ စဉ်းစားလေသည်။ “ အို သနားစရာ အမေ၊ သူတစ်ယောက်တည်းလာနေပြီ၊ ငါသူ့ကို သနားသော်လည်း မတတ်နိုင်ဘူး။ ငါ့ကိစ္စပြီးမြောက်အောင် ငါဆောင်ရွက်ရတော့မယ်။ ငါပေးထားသော ကတိအတိုင်း ငါသူ့ကို သတ်ရမှာဘဲ” ဟု တွေးတောကာ ဓားကိုဆွဲ၍ အမေဆီသို့ ပြေးကာလာလေ၏။ ရုတ်တရက် အတွင်း မြတ်စွာဘုရားသည် အင်္ဂုလိမာလ နှင့်သူ၏ မိခင်အကြား ပေါ်ထွက်လာလေသည်။

Then Angulimala thought, “It is very good that this ascetic comes before my mother. Why should I kill my mother. I will leave her alone, kill this monk and cut off a finger from him,” and with a sword, up he ran towards the Buddha. The Buddha walked slowly before him as usual thinking, “Let this young man see me running.” So Angulimala ran and ran and ran towards the Buddha but ‘he could not catch up with Him. He was gasping for breath and his body was fully wet with sweat. So tired was he that every joint of his legs began to ache. He became so weak that he could not run any farther. Then he thought, “Before I used to catch running elephants, horses, chariots, deers or any other animal that ran very fast and never I felt tired like this. But today how wonderful! How marvelous! I cannot catch this monk!’ Then he shouted at the Buddha, “Stop! Stand still, stand still, monk!”

“I stand still, Angulimala! Do you also stand still?” said the Buddha.

Angulimala could not understand the meaning of the Buddha’s saying and thought: “The Buddhist monks do. not tell lies. This monk while running faster than me says he stands still. I also feel unusually weak. There must be some meaning in his saying.” Then he asked the Buddha, “How can you say, you stand still

while running faster than me?"

"T stand still Angulimala. evermore; For I am merciful to all living beings. But you are merciless to living beings,

Therefore I stand still and you stand not still."

ဒါကို အင်္ဂုလိမာလက "ဤရသေ့ ငါ့အမေရှေ့မှာ ပေါ်လာတာကောင်းလိုက်လေခြင်း၊ ငါဘာလို့ အမေ့ကို သတ်တော့မှာလဲ။ ငါ့အမေ့ကို အသက်ချမ်းသာစေမယ်။ ဒီရဟန်းကို သတ်ပြီး သူ့လက်ညှိုးကို ဖြတ်ယူမယ်" ဟု တွေးတောကာ ဓားနှင့်မြတ်စွာဘုရား နောက်သို့ လိုက်လေ၏။ မြတ်စွာဘုရားက ပုံမှန် ညင်သာစွာ လမ်းလျှောက်လျက် ဤလူငယ် ငါ့ကို ပြေးနေတယ် ဟု မြင်စေသတည်းဟု စဉ်းစားလိုက်လျှင်ဘဲ မြတ်စွာဘုရား ရှေ့ကပြေးနေသည်ဟု ထင်ကာ အင်္ဂုလိမာလ နောက်ကလိုက်ပေမယ့် လိုက်လေ ပြေးလေ ဝေးလေဟု ထင်မြင်ကာ ဆက်၍ဆက်၍ လိုက်လေသည်။ အင်္ဂုလိမာလ အသက်မရှုနိုင်အောင်ပင် ချွေးသံတရွဲရွဲတစ်ကိုယ်လုံး စိုရွဲအောင် လိုက်လေ၏။ ခြေကုန်လက်ပန်းကျကာ တစ်ကိုယ်လုံးအားချို့ ကိုက်ခဲအောင် လိုက်ပါသော်လည်း မှီအောင်မလိုက်နိုင်ပေ။ "ငါအရင်က အပြေးအလွန်သန်သော ဆင်ရိုင်း၊ မြင်းရထားများ၊ သမင်များနှင့်တိရိစ္ဆာန်များကိုပင် အမှီလိုက်နိုင်သော်လည်း ဘယ်သောအခါမှ ဘယ်လို ပြေးပြေးလုံးဝ ဒီလိုမောခြင်း မရှိခဲ့ဘူးပေ ဟု စဉ်းစားမိလေ၏။ ဒီနေ့ အလွန်တရာ ဆန်းကြယ်ပါပေ၏။ အလွန်အံ့ဩစရာ ကောင်းလေ၏။ ဒီရဟန်းကို ငါမမှီနိုင်၊ ငါမဖမ်းနိုင် ဟုတွေးကာ မြတ်စွာဘုရားအား ရပ်တော့၊ မပြေးပါနဲ့တော့၊ ရပ်နေပါတော့၊ ရပ်နေပါတော့-ဟု အော်ပြောလေ၏။

"အင်္ဂုလိမာလ ငါကရပ်နေပါတယ်။ အသင်ကော ရပ်နေပါသလား"ဟု မြတ်စွာဘုရား မိန့်တော်မူလေသည်။

မြတ်စွာဘုရား မိန့်တော်မူသော စကား၏ဆိုလိုရင်းကို နားမလည်သော အင်္ဂုလိမာလက "ရဟန်းတို့သည် လိမ်ညာ၍ မပြော၊ ဒီရဟန်း ငါ့ထက်ပိုမြန်အောင် ပြေးနိုင်နေလျက်နှင့် သူရပ်နေပါတယ် ဟု ပြောတယ်။ အကြောင်းတော့ရှိရမယ်။ ငါလဲ အင်မတန်မှ ပင်ပန်းနေပြီ" ဟုတွေးကာ ဤသို့ မေးလေ၏။ "အဘယ်၍ ငါ့ထက် လျှင်မြန်စွာ ပြေးနေလျက် သင်ရပ်နေသည် ဟုပြောသလဲ" ဟု မေးလေ၏။

“အင်္ဂုလိမာလ ငါ ရပ်နေတာမှန်၏။ ထိုအပြင် ငါသည် သတ္တဝါများအပေါ် အကြင်နာ ထားသော်လည်း သင်သည် သတ္တဝါများအပေါ် အကြင်နာမဲ့ကာ ရက်စက်လေသည်”

“ဒါကြောင့် ငါကရပ်နေပြီး၊ အသင်သာ မရပ်နိုင်ပေ။”

Angulimala was very pleased with the Buddha and throw- ing away his sword knelt before the Bud- dha. The Buddha blessed him and took him to the Temple. Then He ordained him there. His mother also was very surprised that the Buddha made him a good man within a minute.

The king, before leaving for the jungle to catch Angulimala wanted to get the Buddha’s blessing. So he went to the temple with five hundred horses and five hundred soldiers to see Him. Then the Buddha asked him: “What is it that troubles you. mighty king? Is King Bimbisara coming to fight with you or Prince of Licchavi or some other royal trouble?”

“No, reverend Sir, there is a most fierce robber named Angulimala in my kingdom, I am going to catch him,” said the king.

“But mighty king, suppose you were to see Angulimala with his head shaven, wearing yellow robes, having left that robber’s life, and stopped killing what then should you do to him?”

“I will worship him then.” said the king,

Then the Buddha called Angulimala. As soon as he came out of the room all the soldiers, except the king, ran away. The Buddha stopped all of them and preached the Dhamma to all of them.

“ဗုဒ္ဓအပေါ် အလွန်ကြည်ညို သဒ္ဓါတရားပေါက်သွားသော အင်္ဂုလိမာလသည် သူ၏ ဓားကို လွှတ်ပစ်ပြီး မြတ်စွာဘုရား ရှေ့တော်မှောက်မှာ ဒူးထောက်လေတော့၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် အင်္ဂုလိမာလကို မေတ္တာတော်ဖြင့် ဆုံးမကာ ကျောင်းတော်သို့ ခေါ်ဆောင် သွားတော်မူလေသည်။ ကျောင်းတော်သို့ရောက်သော် ရဟန်းပြုပေးလေသည်။ သူ၏ မိခင်သည် မိနစ်အတွင်း မြတ်စွာဗုဒ္ဓက အင်္ဂုလိမာလကို ဆုံးမသွန်သင် သာသနာ့ ဘောင်အတွင်း ဝင်ရောက်ပြီးစေသောအဖြစ်ကို လွန်စွာ အံ့အားသင့်နေလေတော့၏။”

အင်္ဂုလိမာလကို ဖမ်းဆီးရန် တောထဲသို့ မဝင်ခင် ဘုရင်ကြီးသည် မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ဖူးမြော်ရန် ကြွလာခဲ့လေသည်။ မင်းကြီးနောက်လိုက် မြင်းတပ် ငါးရာနှင့်စစ်သည်ငါးရာတို့လဲ ကျောင်းသို့ အတူရောက်လာလေရာ မြတ်စွာဘုရားက ဘုရင်မင်းကြီး အဘယ်သို့သော ပြဿနာကြောင့် ရောက်လာရသလဲ။ ဗိမ္ဗိသာရဘုရင်ကြီးက သင်နှင့်စစ်ရေးခင်းလို့ ဒါမှမဟုတ် လိစ္စဝီအိမ်ရှေ့မင်း၊ တခြားမင်းများရဲ့ စစ်ရေးပြဿနာများကြောင့် လား-ဟု မေးမြန်းလေသည်။

“မဟုတ်ကြောင်းပါ မြတ်စွာဘုရား၊ တပည့်တော်သည် အလွန်ကြောက်မက်ဖွယ် အင်္ဂုလိမာလ ခေါ်သော လူသတ်သမားအား ဖမ်းရန် ထွက်ခွါလာခြင်းဖြစ်ပါတယ်။”

“မြင့်မြတ်သော ဘုရင်မင်းကြီး အသင်သည် ထိုအင်္ဂုလိမာလကို ဆံရိတ်ပြီး ရွှေဝါရောင်ဆိုးသော သင်္ကန်းအား ဝတ်ရုံထားပြီး လူသတ်သမားဘဝကို စွန့်ခွါကာ လူသတ်ခြင်းကို အပြီးပိုင်စွန့်လွှတ်ထားပြီးသော ရဟန်းအသွင်မြင်လျှင် သင် ဘာလုပ်မလဲ မင်းကြီး”

“အရှင်ဘုရား တပည့်တော် ဦးချမှာပါဘုရား” ဟု မင်းကြီးက လျှောက်ထားလေသည်။

မြတ်စွာဘုရားက အင်္ဂုလိမာလကို ရှေ့တော်ခေါ်သော် ဘုရားကြီးမှတစ်ပါး အားလုံးသော စစ်သည်တော်တို့သည် ကြောက်ရွံ့ထွက်ပြေးကြကုန်လေ၏။ မြတ်စွာဘုရားက အားလုံးကို ရပ်တန့်စေ၍ တရားတော် ဟောကြားတော်မူလေသည်။

